

ת"פ 18285/08/16 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נגד אברהם אילוז

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 18285-08-16 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' אילוז

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין: שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן

המאשימה

נגד

אברהם אילוז

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירות **גידול סמים מסוכנים** - עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 ו**החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית** - לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 3/4/16 סמוך לשעה 14:25, במהלך חיפוש בביתו של הנאשם בכפר יובל, נמצא כי הנאשם גידל 4 שתילי סם מסוכן מסוג מריחואנה, במשקל של 1.6355 ק"ג, בתוך בית גידול שהכיל מערכת תאורה ומערכת אוורור.

באותן נסיבות, החזיק הנאשם על שולחן בסלון ביתו 0.43 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס ובתוך קערה מאלומיניום 204.34 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס שלא לצריכתו העצמית, ובנוסף החזיק במשקל דיגיטלי.

2. כאמור, ביום 15/1/17 הודה הנאשם והורשע בכתב האישום המתוקן ונקבע כי יוגש לגביו תסקיר שרות המבחן.

תסקירי שרות המבחן

על פי התסקיר, הנאשם בן 29, רווק, העובד במפעל "נביעות" בקריית שמונה, בן לזוג הורים גרושים, שכל אחד מהם נישא בשנית ולו ילדים מנישואיו השניים, הנאשם תיאר קשר קרוב ומשמעותי עם כל אחד מהוריו.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד והוא בעל תעודת בגרות מלאה. שירת שירות צבאי מלא כלוחם ביחידת גולני, אך ציין כי לאחר סיום המסלול נפקד למשך שבועיים על רקע קשיים בתקשורת עם מפקדו, והוא ריצה מאסר פתוח בבסיס "בית ליד" במשך כשבועיים. מסר כי כיום משרת שירות מילואים פעיל.

לאחר שירותו הצבאי עבד כשנתיים כמאבטח, בשנת 2012 החל במכינה מדעית במשך כשנה באוניברסיטת חיפה ובשנת 2013 החל לימודי מדעי מחשב במכללת תל חי. הנאשם מסר כי לימודיו נקטעו בעקבות מעורבותו בתיק זה, אך הביע רצון לחזור למסלול הלימודים עם סיום ההליך המשפטי.

הנאשם שיתף כי החל לצרוך קנאביס בגיל 21 במפגשים חברתיים, בתדירות של פעם בחודש, אך הצריכה גברה עם מעברו לכפר יובל שכן הקנאביס עזר לו להתרכז בזמן הלימודים בעוד טיפול תרופתי לא תרם, ותדירות הצריכה הייתה פעם אחת כל מספר ימים בעודו לבדו. **לנאשם נערכו שתי בדיקות שתן שהצביעו על שימוש בקנאביס.**

שרות המבחן מסר כי הנאשם נעדר עבר פלילי, לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה. מסר כי אורח חייו ההתמכרותי גרם לו להוצאות כספיות רבות וכן רצה להימנע מקשרים עם אוכלוסייה עבריינית ועל כן החליט לגדל את הקנאביס בעצמו, לאחר שלמד על כך דרך האינטרנט ורכש את האמצעים לכך.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם פעל באופן אימפולסיבי והתקשה לראות את חומרת מעשיו והשלכותיהם.

בבחינת הסיכון להישנות עבירות דומות על ידי הנאשם בעתיד, ציין שרות המבחן את העובדה כי על אף ניסיונו לנהל אורח חיים נורמטיבי, שתי בדיקות שתן שביצע העידו על שימוש בקנאביס, מה שמעיד על שימוש בסמים במצבי מתח והנאשם לא שולב בטיפול ייעודי בתחום זה.

כסיכויי שיקום ציין שרות המבחן כי הינו בעל רשת תמיכה משמעותית, בעל כישורים ויכולות וכן הציב לעצמו יעדים להתפתחות מקצועית, נעדר עבר פלילי, שלקח אחריות על מעשיו והערכה כי טיפול רגשי גמילתי יהווה גורם מפחית סיכון להישנות ביצוע עבירות סמים על ידו.

הנאשם הביע חשש שמא הרשעתו בדין תפגע בעתידו התעסוקתי ובנוסף הביע נכונות לעבור אבחון לבחינת מצבו ההתמכרותי על מנת לבחון דרכי התערבות מתאימות. שרות המבחן הציע לדחות את הדיון בעניינו לשלושה חודשים, במהלכם ישולב הנאשם ביחידה לטיפול בהתמכרויות בקריית שמונה ויהיה בקשר עם שרות המבחן.

בהחלטה מיום 7/5/17, הוריתי לשרות המבחן על עריכת תסקיר משלים ומסכם עבור הנאשם.

4. תסקיר מיום 5/9/17

נמסר כי הנאשם התקשה להתגייס לשיתוף פעולה עם שרות המבחן ושילובו באבחון ביחידה להתמכרויות באזור מגוריו לא התאפשר. הנאשם הסביר כי הרקע לכך הוא עבודתו לאורך שעות רבות. רק לאחר שיחה עם בא כוחו, שסייע לשרות המבחן לאתרו וליצור קשר עמם, הבין הנאשם כי עליו לשתף פעולה עם שרות המבחן וכי הוא חייב לעבור טיפול ביחידה להתמכרותו לשם שיקומו.

לאור התרשמות שרות המבחן מקיומה של נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרות, המליץ שרות המבחן לדחות את הדין בעניינו של הנאשם בארבעה חודשים, במהלכם ישלים את האבחון ביחידה להתמכרויות ותיבחן אפשרות שילובו בטיפול ויבצע בדיקות שתן.

5. תסקיר משלים מיום 11/1/18

הפעם דווח כי הנאשם שולב ביום 29/11/17 בטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות, הכולל שיחה פרטנית עם עו"ס אחת לשבוע ובדיקת שתן אחת לשבוע. העו"ס המטפלת דיווחה כי הנאשם הקפיד להגיע לפגישות ומסר בדיקות שתן נקיות משרידי סם.

נמסר כי הנאשם שיתף פעולה בטיפול, העלה תכנים רגשיים עמם התמודד, והביע בושה ואכזבה לגבי מעורבותו בפלילים. עוד שיתף הנאשם כי מעורבותו בעבירה אינה מאפינת את התנהלותו ביומיום ואת הערכים עליהם גדל וחונך, וכן הביע רצון לחזור ללימודיו.

עוד דווח כי ביום 10/1/18 נערכה לנאשם ועדת אבחון, המלצות הועדה כללו התייחסות להמשך שילובו של הנאשם בטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות, בדיקת שתן אחת לשבוע, טיפול פרטני אחת לשבועיים ושילובו בטיפול קבוצתי.

שרות המבחן המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם, נוכח היותו נעדר הרשעות קודמות, שקיבל אחריות מלאה על ביצוע העבירות ומוכן לשאת בתוצאותיהן, וכן על מנת למנוע פגיעה בעתידו התעסוקתי ובדימויו העצמי.

שרות המבחן המליץ להטיל עליו צו מבחן לתקופה של שנה, צו של"צ בהיקף 150 שעות והתחייבות כספית.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 14/1/18 טענו הצדדים לעונש.

6. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם הוא בין 8-20 חודשי מאסר בפועל, אך מאחר והנאשם החל

בטיפול, המאשימה תסכים לחרוג לקולא מהמתחם ותסתפק בהטלת מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות.

ב"כ המאשימה התנגד להמלצת שרות המבחן לביטול הרשעתו של הנאשם זאת מאחר ואינו עונה על הקריטריונים שנקבעו בפסיקת בית המשפט לביטול הרשעה.

ב"כ המאשימה ביקש להטיל על הנאשם מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי וצו מבחן.

7. טיעוני ב"כ הנאשם

הסנגור טען כי הנאשם עבר כבר וכי הדבר ניכר לאורך שלושה תסקירים. כן פירט כי הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי, לא ניהל הוכחות ולא ביקש לדעת מה משקלם המדויק של הסמים וכי הוא נמצא בטיפול ונקי מסמים. ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשם הוא סטודנט למדעי המחשב והוא לפני סיום לימודיו.

עוד טען כי הנאשם עונה על הקריטריונים בהלכת כתב, שכן עם סיום התואר הוא יזדקק לתעודת יושר על מנת לעבוד.

לגבי מתחם העונש, נטען כי הוא נע בין מאסר על תנאי ועד עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, וכי במקרה זה הוא סבור שיש לסטות מהמתחם ולבטל את הרשעתו על מנת שימשיך בהליך השיקום.

8. דברי הנאשם

הנאשם אמר כי הוא לוקח אחריות על מעשיו ושיתף כי לא חשב שייקלע להסתבכות שבה נמצא, וכי אין לו ספק בכך שלא יחזור על מעשיו לעולם.

שאלת ההרשעה בדין

9. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה הינה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחריף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

ראו לעניין זה את רע"פ 11476/04 מדינת ישראל נגד חברת השקעות דיסקונט בע"מ (14.04.10):

"...ככלל, ביטולה של הרשעה במערך הענישה בפלילים הוא ענין חריג שבחריג, המתאפשר בנסיבות מיוחדות (סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

התשמ"ב-1982, וסעיף 71א(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977).

על פי העקרון המשפטי הרווח, קיומה של אחריות בפלילים לביצוע עבירות על החוק מחייב הרשעה וענישה כחלק מאכיפת הדין, כנגזר ממטרות הענישה, וכנדרש מיישום עקרון השוויון של הכלל בפני החוק. בהתקיים אחריות פלילית, סטייה מחובת הרשעה וענישה היא, על כן, ענין חריג ביותר. ניתן לנקוט בה אך במצבים נדירים שבהם, באיזון שבין הצורך במימוש האינטרס הציבורי באכיפה מלאה של הדין, לבין המשקל הראוי שיש לתת לנסיבות האינדיבידואליות של הנאשם, גובר בבירור האינטרס האחרון. כאשר מתקיים חוסר איזון נוקב בין הענין שיש לציבור באכיפת הדין, לבין עוצמת הפגיעה העלולה להיגרם לנאשם מהרשעתו וענישתו, עשוי בית המשפט להשתמש בכלי הנדיר הנתון בידו ולהימנע מהרשעת הנאשם..."

10. הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל (21.08.97)**, שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה..."

11. לאור האמור לעיל, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

12. חומרת העבירה ונסיבותיה - הנאשם גידל בביתו 4 שתילי סם מסוג מריחואנה בתוך בית גידול שהוכן ואובזר מראש וכלל מערכת תאורה ומערכת אוורור, משקל השתילים הגיע ליותר מקילו וחצי, 1.6355 ק"ג במדויק.

בנוסף החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 204.77 גרם, במקומות שונים בביתו שלא לצריכתו העצמית.

הנאשם הסביר כי הרקע למעשיו הוא ניהול אורח חיים התמכרותי שגרם לו להוצאות רבות. הנאשם דיווח, אמנם, במסגרת התסקיר, שהשתמש בסמים לבדו, וכי הגידול נבע מהתמכרות על מנת להימנע ממגע עם אוכלוסייה עבריינית, ואולם הסבר זה כשלעצמו, אין בו לאיין את חומרת עבירת גידול הסמים. לא מדובר בגידול ספונטני של שתילי סם ומעשיו לוו בתכנון מראש. הנאשם למד על גידול הסמים דרך האינטרנט, והקים "מעבדה" של ממש להוצאת תוכניתו לפועל, שעה שהצטייד באביזרים הכוללים, כאמור, מערכת תאורה ומערכת אוורור. הנאשם ביצע את העבירות בגפו וחלקו בביצוען הוא משמעותי ובלעדי. מידת הפגיעה בערך המוגן היא במידה בינונית.

13. הערך החברתי אשר נפגע מביצוע עבירות בתחום הסמים הוא בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים.

בית המשפט חזר והדגיש את הצורך לעקור את נגע הסמים מהשורש. ייצור, הפצה, סחר וכן שימוש בסמים טומנים בחובם פוטנציאל לנזק עצום, לא רק למעורבים הישירים בביצוע העבירות אלא לחברה כולה - צרכן הסמים, משפחתו והנפגעים העקיפים מהפעילות העבריינית שנלווית פעמים רבות לעבירות הסמים.

חומרתן של עבירות הסמים בהן עסקין נלמדת מהעונש שקבע המחוקק בצידן - 20 שנות מאסר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב עסק בשורה ארוכה של פסקי דין בעבירות של גידול סמים ומעבדות לגידול סמים. בית המשפט עמד על נפוצותן של עבירות אלה עד כדי הגדרתן כ"מכת מדינה". ראו לדוגמה את הדברים שנאמרו בעפ"ג (תל אביב) 12819-11-15 **מדינת ישראל נגד גיא בן צבי (16.12.15)**:

"לצערנו, איננו יכולות לומר דברים שלא נאמרו מפנינו כבר בתיקים קודמים בנושא זה, לרבות האמירה כי אין בתקופה האחרונה שבוע דיונים שבו אין ניצבות לפנינו לפחות שתיים-שלוש מעבדות סמים הממוקמות במקומות שונים שמפיקות כמויות סמים גדולות. אותן כמויות סמים עלולות למצוא את דרכן לשוק הסמים, על כל התוצאות הנובעות מכך. תופעת מעבדות הסמים הפכה לרעה חולה שמדינת ישראל כנראה לא מצאה עדיין את הכלים הנכונים להתמודד עמה, בוודאי לא במלוא היקפה. הדרך להקמת מעבדת סמים כנראה איננה מורכבת ומסובכת במיוחד, ושמה משום כך מעבדות צצות כפטריות אחרי הגשם והיו למכת מדינה."

(בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש המבקש, רע"פ **גיא בן צבי נגד מדינת ישראל (22.02.16)**).

אמנם מדובר בסמים מסוג קנביס, הנחשבים סמים "קלים", ושלגביהם קוראים קולות לא מעטים על ביטול האיסור לגביהם, ואולם אפילו מסלולים המוצעים ללגליזציה הקנאביס, לא מופנים לגידול סמים, כי אם לשימוש עצמי בהם בלבד, באופן מוסדר.

מדובר אם כך בעבירת סמים שחומרתה ממשית.

חומרתן של עבירות הסמים ונסיבותיו של מקרה זה, לא מאפשרים, לפיכך, את ביטול הרשעתו של הנאשם.

14. אבדוק כעת האם תיגרם לנאשם פגיעה קונקרטיה בשל הותרת ההרשעה על כנה. בבואו של בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, על הנאשם להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן יגרם לנאשם נזק בעתיד. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 9118/12 **אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל (03.01.13)**:

"לא מצאתי כל פגם בעמדתו של בית המשפט המחוזי, לפיה יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על התכונות של אותם תרחישים."

נטען כי הנאשם הינו סטודנט למדעי המחשב העומד לפני סיום לימודיו וכי הרשעה עלולה לפגוע בסיכוייו למצוא עבודה שכן הוא יצטרך להציג תעודת יושר והעדר הרשעות קודמות.

אמנם יתכן והרשעה בעבירת גידול סמים עלולה בעתיד להשפיע על השתלבותו של הנאשם בשוק העבודה, ואולם מדובר בהשערה כללית וערטילאית.

לא הוצג בפניי כל מסמך או ראיה לכך כי הנאשם מועמד לעבודה מסוימת ושהרשעה תמנע את קבלתו אליה ואף לא כך שסוג מסוים של עבודות אליהן הוא עתיד להגיש מועמדות עלול להיפגע במידה והרשעתו תותר על כנה.

אני סבורה כי אותם מעסיקים עתידיים בלתי מוגדרים, אשר ידרשו בעתיד הצגת רישום פלילי מהנאשם כשיקול להעסקה, ואשר ימנעו מהעסקתו דווקא בשל הרשעתו בגידול סמים, עלולים להחליט שלא להעסיקו גם אם יירשם לחובתו רישום ללא הרשעה בעבירה זו.

איני מתעלמת מכך שרישום ללא הרשעה יימחק מוקדם יותר מגילונו של הנאשם, מאשר רישום עם הרשעה, ואולם גם בכך אין להוות משקל להכריע לבטל הרשעתו.

מדובר בעבירה ובנסיבות אשר ככלל מחייבת הרשעה בדין, ורק נסיבות ייחודיות ונדירות יצדיקו לבטל את ההרשעה בגינה.

היעדרו של נזק קונקרטי וודאי לנאשם, בצירוף נסיבותיו האישיות וההססנות שבשילוב בהליך, מצטרפים יחדיו לחומרת העבירה, ושוללים ביטול הרשעה.

לאור האמור לעיל, הרשעתו של הנאשם נותרת על כנה.

מתחם העונש - דין והכרעה

15. מלאכת גזירת העונש נעשית, על פי הוראות תיקון 113 שבחוק העונשין, בשני שלבים עיקריים. ראשית, יש לקבוע את מתחם הענישה הראוי לעבירה, תוך מתן ביטוי מרכזי לעיקרון ההלימה, בהתחשבות בערכים המוגנים בעבירה ובמידת הפגיעה בערכים אלה, מדיניות הענישה הנוהגת ובהתאם לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. שנית, יש להציב את העונש בתחומי המתחם שנקבע, וזאת על פי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בנוסף, יש לבחון את מתקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מתחומי

המתחם שנקבע.

מתחם העונש ההולם

מדיניות הענישה הנוהגת

16. בית המשפט העליון עמד לא אחת על הצורך להחמיר בענישה בעבירות הסמים למען מיגור התופעה. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון מפי כבוד השופט עמית בע"פ 3172/13 **עלא סואעד נגד מדינת ישראל (07.01.14)**:

"עלפגיעתן הרבה של עבירות הסמים ועל תפקידן של בית המשפט במאבק בנגעה סמים לצד גורמיסוגופים נוספים, עמדת בית המשפט הפעמיסרבות... אין ספור מילימטרים נאמרו בדבר הצורך להכונתבכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם... המאבק בנגעה סמים הוא סיזיפיואללנו להשלות את עצמו כיענישה מכבידה תביא לחיסול הנגע. כל עוד יהיה ביקוש לסמים יהיה הגם היצע, כרגם בישראל וכך במדינות הים. אכה מאבק אינו חסרת וחלת. גם אם לא ניתן לחסל את הנגעה סמים לחלוטין, ניתן גם להקטין את היקפו ולצמצם את נזקיו."

וכן את דברי כבוד השופט ג'ובראן בע"פ 9482/09 **שמעון ביטון נגד מדינת ישראל (24.07.11)**:

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממש לשיקול ההרתעת אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. "עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים" (ע"פ 966/94 **אמזלג נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.12.1995)**))."

17. בחינת מדיניות הענישה מעלה כי הוטלה ענישה מגוונת בעבירות גידול סמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החל ממאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות ועד מאסרים בפועל ממושכים מאחורי סורג וברית, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, כמות הסם, סוג הסם וכדומה.

א. רע"פ 1787/15 **אדי עמר נגד מדינת ישראל (24.03.15)**, המבקש הודה והורשע בעבירות גידול, הכנה וייצור סמים מסוכנים, החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית. המבקש החזיק בדירת מגוריו, השייכת לבת זוגו, 9 שתילי

קנבוס במשקל כולל של 4.380 קילוגרם נטו. בנוסף החזיק המבקש בכלים המשמשים לגידול, הכנה וייצור סמים מסוכנים וכן נתפסו סכומי כסף ומט"ח. בית המשפט השלום גזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ב. רע"פ 7005/14 **עידן דגן נגד מדינת ישראל (30.11.14)**, המבקש הודה והורשע בעבירות גידול סמים והחזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית. הנאשם החזיק מעבדה לגידול סמים וגידל 2.721.83 גרם סם מסוכן מסוג קנאביס. בית המשפט השלום גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ג. רע"פ 7819/15 **עופר סלור נגד מדינת ישראל (22.05.16)**, המבקש הודה והורשע בשתי עבירות של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. המבקש גידל במעבדה שהקים בדירתו 45 שתילים של סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל כולל של 7,440 גרם נטו. בית המשפט השלום גזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל.

ד. רע"פ 314/16 **גיא בן צבי נגד מדינת ישראל (22.02.16)**, המבקש הודה והורשע בעבירה של גידול סם מסוכן. המבקש הקים מעבדה וגידל סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל העולה על 2.5 ק"ג. בית המשפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ובית המשפט המחוזי גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל.

ה. עפ"ג (תל אביב) 46572-03-15 **מדינת ישראל נגד חנוך זרובסקי (01.06.15)**, המשיב הודה והורשע בשלושה אישומים שונים שעניינם עבירות של גידול סמים, החזקת סמים והחזקת כלים להכנת סם, הכל שלא לצריכה עצמית, כמות הסם המצטברת היא מעל 4.5 ק"ג. בית המשפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודת שרות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל זאת מבלי למצות עמו את הדין.

ו. עפ"ג (תל אביב) 31126-05-14 **מדינת ישראל נגד יהודה חריט (12.01.15)**, המשיב הורשע בגידול 50 שתילי סם מסוג קנאביס במשקל של 763 גרם ונתפסו כלים המהווים מעבדה לגידול סם. בית המשפט הטיל על הנאשם של"צ, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס, ונמנע מהטלת רכיב מאסר בפועל כלשהו. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והשית עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, ביטל את השל"צ והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

ז. עפ"ג (תל אביב) 40089-12-14 **מדינת ישראל נגד יונג מורי (18.03.15)**, המשיב הודה והורשע בעבירות של גידול והכנת סמים מסוכנים, החזקת סמים לצריכה עצמית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המשיב החזיק בארון בחדר השינה 2.8 גרם סם מסוג קנבוס, בחצר ביתו הקים

מעבדה לגידול סמים שהייתה ממוקמת במחסן ובתוכה אדניות שתולות זרעי מריחואנה וכן גידול 15 שתילים של קנבוס. בית משפט השלום גזר על המשיב מאסר על תנאי. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, בית המשפט המחוזי גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, שלילת רישיון לתקופה של שנה ויתר רכיבי גזר הדין של בית משפט שלום הותרו על כנם.

ח. עפ"ג (באר שבע) 5065-01-15 **אור בר עם נגד מדינת ישראל (20.04.15)**, המערער, צעיר נעדר עבר פלילי, הודה והורשע בכך שגידל בשטח בקיבוץ, 13 שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של כ- 330 גרם, וכן החזיק שלא כדין כלים להכנת הסם. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, מאסרים על תנאי, קנס, התחייבות וצו מבחן. הוגש ערעור על עצם ההרשעה ולחלופין על אורך תקופת עבודות השרות. בית המשפט המחוזי הותיר את ההרשעה על כנה אך הקל בעונשו והעמיד את תקופת המאסר על 3 חודשי עבודות שרות.

ט. ת"פ (קריית גת) 6800-09-13 **מדינת ישראל נגד ברק אגוז (06.04.14)**, הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון בגידול 22 שתילי קנבוס במשקל 963.3 גרם והחזיק כלים המשמשים להכנת סם שלא לצריכה עצמית. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר בעבודות שרות, מאסרים על תנאי, קנס, התחייבות וצו מבחן.

18. נוכח כל האמור לעיל ובנסיבותיו של מקרה זה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

חריגה ממתחם העונש ההולם וגזירת עונשו של הנאשם

19. סעיף 40 לחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש שקבע אם מצא כי הנאשם השתקם או שקיים סיכוי ממשי לשיקומו.

הנאשם שולב ביום 29/11/17 בטיפול ביחידה להתמכרויות בקריית שמונה, ולפי הדיווחים של העו"ס המטפלת בנאשם עלה כי הנאשם הגיע לפגישות, שיתף פעולה בטיפול והביע תחושות אכזבה ובושה על מעורבותו בביצוע העבירות. בנוסף נערכו לנאשם בדיקות שתן אחת לשבוע והן העידו על ניקיון משרידי סם.

ניתן לראות כי הנאשם, אשר בתחילת ההליך התקשה לשתף פעולה, ואף השתמש בסמים, התגייס בסופו של דבר לטיפול. שרות המבחן העריך כי הנאשם מעוניין לשקם את חייו ואת דרכו, והציע לפקח עליו בהליך שהותאם לנתוניו.

הנאשם בן 29, סטודנט למדעי המחשב, נעדר הרשעות קודמות, הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וחסך מזמנו של המשפט, קיבל אחריות על מעשיו, הביע חרטה והבטיח כי לא יחזור על מעשיו.

ראיתי לנכון לתת לנאשם הזדמנות לנצל את היד המושתתת לו, לחרוג ממתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל,

ולהימנע מהטלת רכיב של מאסר בפועל על לא בדרך של עבודות שרות, כדי שלא להקשות על מסלול חייו שישלב, על פי הדיווח, המשך לימודים, יחד עם הליך הגמילה. הקלות שבעונש תאזן באופן מספק ברכיב השל"צ שיוטל על פי ההמלצה.

סוף דבר

20. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. ארבעה חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים, מסוג עוון או פשע.

ב. צו של"צ בהיקף של 150 שעות. עבודות השל"צ יבוצעו בחוות הרכיבה תל מונד, במסגרת המרכז לרכיבה טיפולית, בתפקיד הובלת סוסים בזמן השיעורים.

בית המשפט מסביר לנאשם את משמעות הצו, את מטרת השירות ואת פרטיו, ומזהירו שאם לא ימלא אחר הצו, יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד' לחוק העונשין.

ג. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום. בתקופה זו על הנאשם לעמוד בפיקוח שירות המבחן ולבצע את כל אשר יוטל עליו.

בית המשפט מסביר בזאת לנאשם בלשון פשוטה את משמעות הצו ומזהיר אותו, שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.

ד. קנס על סך 2,000 ₪, או שמונה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון עד ליום 1/6/18 ותשלום שני עד ליום 1/7/18.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ה. ארבעה חודשי פסילה על תנאי מלקבל ו/או להחזיק רישיון נהיגה, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום עבירות על פקודת הסמים המסוכנים.

מוצגים - להשמדה.

המזכירות תשלח העתק לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ג ניסן תשע"ח, 29 מרץ 2018, במעמד הנוכחים.